

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/46/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815010193
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8815010193.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.02.2021 v Prešove jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku na podklade odvolania obžalovanej R. U. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/75/2015 zo dňa 20.08.2020 v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanú R. U. - nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom Z. č. XX, okr. L.,

u z n á v a v i n n o u , ž e

dňa 11.11.2014, asi o 11:30 hod., viedla osobné motorové vozidlo Škoda Fabia, evidenčného čísla L. XXX E., po štátnej ceste na ulici Slovenskej v Hanušovciach nad Topľou, okres Vranov nad Topľou, smerom na Prešov a vo svojom jazdnom pruhu, na riadne označenom priechode pre chodcov, vedeniu motorového vozidla nevenovala náležitú pozornosť, neskoro spozorovala chodkyňu - poškodenú X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. ul. č. XXX/XX, Q. nad M., okres U. nad M., ktorá prechádzala cez cestu po priechode pre chodcov z ľavej strany na pravú v smere jazdy motorového vozidla, kedy motorové vozidlo vedené obžalovanou pravou prednou časťou narazilo do pravej strany tela poškodenej, poškodená spadla na vozovku a utrpela pomliaždenie prednej plochy oboch kolien, pomliaždenie čela vpravo, pomliaždenie dlaňovej plochy oboch rúk a akútnu stresovú situáciu s dobou liečenia v trvaní najviac štyroch týždňov,
t e d a

- inému z nedbanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona,

t ý m s p á c h a l a

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona

a za to jej

u k l a d á

podľa § 158 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j) a § 56 ods. 2 Tr. zákona peňažný trest vo výmere 300,00 (tristo) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovuje náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX/XX, Q. nad M., a U., a. s., Y. XX, F., IČO: XX XXX XXX, s ich nárokmi na náhradu škody o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10T/75/2015 zo dňa 20.08.2020 bola obžalovaná R. U. uznaná vinnou z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 11.11.2014, asi o 11:30 hod., viedla osobné motorové vozidlo Škoda Fabia, evidenčného čísla L. XXX E., po štátnej ceste na ulici Slovenskej v Hanušovciach nad Topľou, okres Vranov nad Topľou, smerom na Prešov a vo svojom jazdnom pruhu, na riadne označenom priechode pre chodcov, vedeniu motorového vozidla nevenovala náležitú pozornosť, neskoro spozorovala chodkyňu - poškodenú X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. ul. č. XXX/XX, Q. nad M., okres U. nad M., ktorá prechádzala cez cestu po priechode pre chodcov z ľavej strany na pravú v smere jazdy motorového vozidla, kedy motorové vozidlo vedené obžalovanou pravou prednou časťou narazilo do pravej strany tela poškodenej, poškodená spadla na vozovku a utrpela pomliaždenie prednej plochy oboch kolien, pomliaždenie čela vpravo, pomliaždenie dlaňovej plochy oboch rúk a akútnu stresovú situáciu s dobou liečenia v trvaní najviac štyroch týždňov,

za čo jej bol podľa § 158 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j) a § 56 ods. 2 Tr. zákona uložený peňažný trest vo výmere 300,00 (tristo) eur, pričom podľa § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, jej bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku poškodených X. R. a U., a. s., odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu ihneď po vyhlásení rozsudku, ktoré dodatočne odôvodnila. Po čiastočnej citácii dôvodov uznesenia krajského súdu poukázala na rozpory v znaleckých posudkoch znalca Y.. M. a znalca Y.. T., ktoré vznikli v rámci doplneného dokazovania. Obaja znalci zotrvali na svojich odborných záveroch, pritom znalec Y.. R. M. stanovil dobu PN na 5 dní u poškodenej za najzávažnejšie zranenie - pomliaždenie kožného krytu kolenného kĺbu s podkožným krvným výronom, a znalec Y.. T. dobu liečenia toho istého poranenia posúdil na 3-4 týždne.

V dôvodoch napadnutého rozsudku okresný súd uviedol, že sa priklonil k záverom znalca Y.. T. v prvom rade preto, že znalecký posudok č. 34/2014 vypracoval dňa 31.12.2014, pričom k dopravnej nehode došlo 11.11.2014, teda ho vypracoval bezprostredne po úraze. Na druhej strane Y.. M. znalecký posudok č. 135/2018 vypracoval dňa 07.01.2019, t.j. viac ako 4 roky po úraze. Takéto hodnotenie dôkazov, resp. favorizovanie jedného znalca pred druhým je nelogické a zmätočné. Obidvaja znalci pri vypracovaní znaleckých posudkov vychádzali z rovnakých lekárskeho správ. Samotný fakt, že jeden znalec vypracoval znalecký posudok po dvoch mesiacoch od dopravnej nehody, nedáva prednosť pred iným znaleckým posudkom, ktorý bol vypracovaný až po štyroch rokoch od dopravnej nehody. Druhým dôvodom, prečo okresný súd uprednostnil znalecký posudok znalca Y.. T. je, že znalec Y.. M. svoj znalecký posudok vypracoval bez osobného stretnutia a osobného vyšetrenia poškodenej R., pričom znalec Y.. T. pred podaním znaleckého posudku osobne vyšetřil poškodenú R. dňa 22.12.2014, ktorá poškodenie zdravia utrpela pri dopravnej nehode dňa 11.11.2014. Uvedené skutočnosti podľa názoru súdu nepochybne mohli viesť k mylným znaleckým záverom u znalca Y.. M.. E. takéto hodnotenie dôkazov neobstojí a je v rozpore s ustálenou praxou. Nebýva zvykom, aby znalec z odvetvia „súdne lekárstvo“ osobne navštívil poškodenú na adrese trvalého bydliska a aby ju pred podaním znaleckého

posudku osobne vyšetril. Práve táto skutočnosť vzbudzuje pochybnosti vyhotovenia objektívneho znaleckého posudku. Zo spisu je zrejmé, že zadávateľom znaleckého posudku pre znalca Y. T. bolo Okresné riaditeľstvo PZ Vranov nad Topľou. Od počiatku namietali, že vec bola zmanipulovaná ešte v prípravnom konaní. Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý zať poškodenej R. V., ktorý v čase dopravnej nehody bol policajtom a to zástupcom Obv. oddelenia PZ v Hanušoviach nad Topľou. Tento svedok pred súdom dňa 06.04.2016 priznal, že poznal vyšetrovateľa Y. V., ktorý vec vyšetroval. Tento svedok ďalej priznal, že bol na mieste nehody dňa 11.11.2014 služobným vozidlom, keď ho telefonicky privolala na miesto činu poškodená X. R., teda jeho svokra. S najväčšou pravdepodobnosťou tento svedok - policajt R. V. zabezpečil vyhotovenie znaleckého posudku znalcom Y. T.

V rozsudku súd uvádza, že znalec Y. T. logicky vysvetlil všetky skutočnosti, ktoré namietal krajský súd, že treba dovysvetliť z jeho strany, a to pokiaľ ide o dobu liečenia, pokiaľ ide o hybnosť kolena, relevantným spôsobom poukázal na lekárske správy, u ktorých obhajoba namietala absenciu hybnosti kolena. Opak je pravdou, lebo tieto skutočnosti tento znalec Y. T. nijako nevysvetlil a dostal sa do viacerých rozporov. Objektívnosť a presvedčivosť znaleckého posudku tohto znalca potvrdzuje aj tá skutočnosť, že v prílohe jeho znaleckého posudku sa nenachádza žiadna lekárska správa, z ktorej tento znalec vychádzal. Tento znalec akoby chcel zatajiť závažnú skutočnosť, že poškodená už v minulosti mala opakovane operované ľavé koleno a mala umelý kĺb. Vo svojom znaleckom posudku túto skutočnosť nikde neuvádza a na hlavnom pojednávaní na túto otázku obhajcu znalec odpovedal, že nebol dôvod túto skutočnosť uvádzať do znaleckého posudku (transplantovaný umelý kolenný kĺb).

Zo spisu je zrejmé, že poškodená navštívila lekára Y. M. až na desiaty deň po dopravnej nehode, čiže dňa 20.11.2014 a znalec Y. T. pripustil možnosť, že poškodená si mohla spôsobiť predmetné zranenia aj v čase od 11.11.2014 do 20.11.2014. Z vykonaných dôkazov je tiež zrejmé, že poškodená sa od počiatku správala špekulatívne, lebo trestné oznámenie podala až po 11-tich dňoch od dopravnej nehody a k lekárovi k Y. M. išla až desiaty deň po dopravnej nehode (20.11.2014).

Na str. 20 napadnutého rozsudku súd uvádza, že posudok znalca Y. M. v záveroch pri hodnotení doby liečby poškodenej vychádzal z nepodložených hypotéz a alternatív jej zdravotného stavu pred nehodou, ktoré vyvrátila svojou výpoveďou hlavne samotná poškodená. Ďalej na str. 19 napadnutého rozsudku súd uvádza, že tento záver súdu poškodená vo svojej výpovedi potvrdila, čo sa týka chronickej bolesti kolena z dôvodu endoprotézy, že pred dopravnou nehodou nemala žiadne bolesti. Výpoveď poškodenej nemožno brať vážne, lebo poškodená bola usvedčená z klamstva v podstatných otázkach, keď na otázku sudcu odpovedala, že pred nehodou nemala žiadne psychické problémy. Rovnako vypovedala aj v prípravnom konaní. Tiež klamala, že prečo nehodu oznámila až po 11 dňoch, t.j. dňa 20.11.2014. V prípravnom konaní tvrdila, že od obžalovanej žiadne peniaze nepýtala, no na súde sa už priznala, že pýtala 100,- €. Nevedela ani vysvetliť, prečo podala trestné oznámenie až po 11 dňoch. Klamala aj v ďalšej podstatnej okolnosti, keď odpovedala, že po nehode nevychádzala z domu 2 týždne, a v prípravnom konaní priznala, že tretí deň po nehode už šoférovala motorové vozidlo.

Je toho názoru, že je nemožné oprieť odsudzujúci rozsudok o výpoveď svedka, ktorý zjavne klame a dostáva sa do vlastných rozporov. Z jej výpovede je zrejmé, že poškodená X. R. po nehode jej opakovane telefonovala a žiadala od nej peniaze a keď jej odmietla dať peniaze, tak po 11 dňoch od nehody na ňu podala trestné oznámenie. Vzhľadom na hore uvedené možno ustáliť, že súd sa dôsledne neriadil právnym názorom obsiahnutým v zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu zo dňa 10.03.2020. Doplneným dokazovaním mal súd odstrániť rozpory, čo sa týka stanovenia dlhšej PN u poškodenej, tiež či poškodenie ľavého kolena pri dopravnej nehode ovplyvnilo jeho hybnosť a v akom rozsahu. Obhajoba je toho názoru, že súd mal postupovať podľa § 147 Tr. poriadku a rozpory medzi znaleckými posudkami mal odstrániť tak, že mal do konania pribrať znalecký ústav na podanie znaleckého posudku. Opakovane tvrdila a namietala, že vec mala byť od počiatku kvalifikovaná len ako priestupok a nie ako trestný čin ublíženia na zdraví. V konaní nebol produkovaný jediný dôkaz, ktorý by ju usvedčoval zo žalovaného skutku. Odsudzujúci rozsudok nemožno oprieť o výsluch svedkyne - poškodenej, ktorá bola usvedčená z klamstva a dostala sa do zjavných rozporov. Odsudzujúci rozsudok nemožno oprieť ani o závery znaleckého posudku Y. T. T., ktoré sú v rozpore s výsluchmi svedkov, v rozpore s lekáorskými správami a v rozpore s iným znaleckým posudkom.

Pri vykonaní dôkazov nastalo množstvo pochybností, ktoré neboli odstránené. Obhajoba je toho názoru, že okresný súd mal aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ a obžalovanú oslobodiť spod obžaloby. V konaní nebola preukázaná objektívna ani subjektívna stránka trestného činu. Vzhľadom na hore uvedené obžalovaná navrhuje, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že obž. R. U. oslobodzuje spod obžaloby, alternatívne aby zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pritom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné, avšak pri označení obžalovanej v rozsudku bola zistená formálna chyba v dátume jej narodenia, ktorú bolo potrebné napraviť.

Odvolací súd v tejto veci už rozhodoval druhýkrát v poradí a konštatuje, že v procesnom postupe tohto súdu nezistil žiadne podstatné chyby. Obžalovanej bolo umožnené vyjadriť sa ku skutku, mala možnosť predkladať návrhy na dokazovanie a vyjadriť sa k dôkazom, pokiaľ bola účastná hlavného pojednávania, pritom v konaní bola zastúpená obhajcom, ktorý hájil jej práva. Hlavné pojednávania boli vykonávané za splnenia podmienok a to aj vtedy, ak obžalovaná sa ich nezúčastnila.

Konajúci súd vykonal dôkazy v súlade s pravidlami stanovenými procesným predpisom a preto o takto zabezpečené výsledky dokazovania mohol opierať svoje skutkové zistenia. Po ich vyhodnotení uzavrel, že obžalovaná nevenovala vedeniu motorového vozidla náležitú pozornosť, pretože narazila do poškodenej prechádzajúcej cez priechod pre chodcov z ľavej strany na pravú v smere jazdy motorového vozidla, v dôsledku čoho poškodená spadla a utrpela poranenia. S týmto priebehom skutkového deja sa stotožnil aj odvolací súd, hodnotil ho už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 5To/5/2020 zo dňa 10.03.2020 na strane 6 a 7 a usúdil, že výsledky dokazovania preukazujú takýto priebeh skutkového deja, ktorý zodpovedá verzii poškodenej a je preukazovaný i kamerovým záznamom, či objektívne zisteným poranením v dôsledku pádu poškodenej na zem. Obžalovaná v podstate odvolaním už ani nenapádala túto skutkovú okolnosť, nestotožnila sa ale s dobou liečenia poškodenej na 3-4 týždne, ktorá otázka bola spornou.

Konajúci súd vypočul oboch znalcov posudzujúcich poranenia poškodenej, z nich ani jeden nevylúčil, aby objektívne lekársym vyšetrením zistené poranenia nemohli byť spôsobené pádom na zem pri dopravnej kolízii zo dňa 11.11.2014. Pri ustálení následku konajúci súd vychádzal zo znaleckého posudku znalca Y. T., ktorý logicky vysvetlil všetky skutočnosti ohľadne posúdenia poranení poškodenej, predovšetkým dĺžku liečenia, ktorú namietala obžalovaná vychádzajúc zo znaleckých záverov znalca Y. M.. Závery tohto znalca si konajúci súd neosvojil predovšetkým z dôvodu, že tento pracoval z rôznymi hypotetickými alternatívami a to nielen vo vzťahu k mechanizmu vzniku poranení ale aj k ustáleniu doby liečenia, hoci k tomu nemal objektívne podklad.

So záverom konajúceho súdu, ktorý za podklad určenia doby liečenia poškodenej vzal znalecký posudok Y. T., sa odvolací súd stotožnil a keďže úvahy, ktoré viedli konajúci súd k takémuto záveru, sú vyčerpávajúce, logické a opierajú sa o konkrétne zistenia, čo je prezentované konajúcim súdom na strane 19 napadnutého rozsudku, preto na ne v celom rozsahu odkazuje a nižšie reaguje už iba na odvolacie námietky.

Záver znalca Y. M., že po predmetnom úraze bola v oblasti ľavého kolenného kĺbu prítomná akútna bolesť z pomliaždenia kolenného kĺbu, ktorá po liečbe lege artis ustúpi do 5 dní a tiež bola prítomná chronická bolesť z degeneratívnych zmien, nemá oporu vo vykonaných dôkazoch. Poškodená totiž vypovedala, že žiadnymi bolesťami kolena pred dopravnou nehodou netrpela, a žiadny iný dôkaz neosvedčuje, aby poškodená takýmito bolesťami trpela, preto vyslovený záver nie je ničím podložený. Z uvedeného dôvodu potom ani odvolací súd nepovažoval chronickú bolesť, ku ktorej sa vyjadril znalec, za dostatočne a bez rozumných pochybností preukázanú.

Doba liečby stanovená znalcom Y. T. sa opiera o lekárske správy, medzi inými aj o správu z vyšetrenia Y. Q. zo dňa 20.11.2014, ktorý konštatoval 30 stupňovú flexiu, teda výrazné obmedzenie hybnosti ľavého kolena, a Y. R. zo dňa 12.12.2014, ktorý pri vyšetrení uvedeného dňa konštatoval flexiu u poškodenej už iba o 10 stupňov. Tieto objektívne popisované zistenia ošetrojúcimi lekármi znalec Y. M. opomenul vyhodnotiť a sú v rozpore s jeho tvrdením, že ani jeden z troch vyšetrujúcich lekárov nepopísal žiadne obmedzenie funkčnosti, hybnosti alebo svalovej sily v oblasti ľavého kolenného kĺbu. Znalec Y. T. sa tak vysporiadal s prezentovanými závermi znalca a určenie dĺžky práceneschopnosti poškodenej na dobu 3-4 týždne oprel o konkrétne skutočnosti.

Aj znalec Y. M. sa vyjadril, že „výmena kolenného kĺbu nemala vplyv na úraz, ktorý mala poškodená utrpieť pri tej dopravnej nehode, lebo to, či poškodená mala úraz alebo nemala úraz, nezáležalo predsa od toho, či mala implantovaný umelý kĺb ľavého kolena, ale od toho, či na danú predmetnú oblasť pôsobilo vonkajšie násilie“, preto námietka že znalec Y. T. zatajil závažnú skutočnosť o tom, že poškodená mala vymenený kolenný kĺb, je neopodstatnená.

Z lekárskej správy všeobecnej lekárky Y. M. je zrejmé, že dňa 20.11.2014 bolo poranenie pomliaždenia ľavého kolena na ústupe, preto toto mohlo vzniknúť pri dopravnej nehode, k čomu sa vyjadrili aj obaja znalci. Aj napriek tomu, že od času dopravnej nehody, ktorej bola účastná poškodená, do doby ošetrenia uplynula pomerne dlhá doba pre vznik posudzovaného poranenia, odvolací súd v zhode s konajúcim súdom nemá pochybnosti o tom, že poranenia popísané v lekárskejších správach a posudzované znaleckými posudkami vznikli práve pri dopravnej nehode. V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti, že rozsah a miesta poranení na tele poškodenej osvedčujú, že tieto vznikli pri strete motorového vozidla, ktoré viedla obžalovaná, s poškodenou, ktorá v tej dobe prechádzala cez priechod pre chodcov, a podľa vyjadrení znalcov sú typickými pre takýto mechanizmus vzniku poranení.

Skutočnosť, že poškodená po troch dňoch od vzniku poranení pri dopravnej nehode viedla motorové vozidlo, nediskvalifikuje ani ich vznik a ani hodnovernosť výpovede poškodenej, pretože ide o poranenia, ktoré nevylučovali možnosť vedenia motorového vozidla. Poškodená dôvod takéhoto konania objasnila logicky, pretože zabezpečenie potravinového nákupu do domácnosti a výber potrebných liekov z lekárne pre jej ťažko chorého manžela patria medzi nevyhnutné úkony spojené so zabezpečením základných potrieb pre život človeka.

Vyslovené pochybnosti obžalovanou o neobjektívne podanom posudku nemajú svoj podklad, pretože Y. T. objasnil ním podaný znalecký posudok v dostatočnom rozsahu a vysporiadal sa aj s predkladanými závermi znalca Y. M., v dôsledku čoho nebolo potrebné ďalšie posúdenie zranenia ľavého kolena poškodenej. Napokon posudzované poranenie nebolo zvlášť závažným, ktoré by si vyžadovalo osobitné vedecké posúdenie, preto návrh obhajoby na takýto postup nemal svoj zákonný podklad. Vyšetrenie znalca poškodenej u nej doma po dohode s ňou, neznehodnocuje znalecký posudok, hoci možno ide o neštandardný postup, avšak vzhľadom na vek poškodenej a rodinnú situáciu, ak opatrovala ťažko chorého manžela, tento postup je prípustný.

S uplatňovanou námietkou súvisiacou s vyšetrovaním tejto veci na OR PZ Vranov nad Topľou pre existenciu vzťahu medzi poškodenou a svedkom J. V. sa odvolací súd už zaoberal vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí sp. zn. 5To/5/2020 zo dňa 10.03.2020, preto v tomto rozhodnutí ju už nepovažoval za významnú. Napokon tvrdenie obžalovanej, že poškodená jej opakovane telefonovala, je v rozpore s predloženými zvukovými nahrávkami, z ktorých je zrejmé, že najprv obžalovaná sama kontaktovala poškodenú, ktorú zastihla na lekárskom ošetrení, a až následne poškodená volala obžalovanej a oznamovala jej, že má problémy, vec podá na políciu a žiadala bolestné. Uvedené nahrávky nespochybňujú tvrdenia poškodenej, naopak, nevediac o tom, že sa rozhovor nahráva, poškodená sa vyjadrovala opakovane rovnako k priebehu skutkového deja a tiež aj k poraneniu kolena, ktoré utrpela.

Odvolací súd s prihliadnutím na vyššie uvedené vyhodnotil ustálené skutkové zistenia ako správne a zodpovedajúce výsledkom vyhodnoteného dokazovania. Ich právne posúdenie zodpovedá prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona, pretože konaním obžalovanej bola naplnená objektívna stránka uvedeného prečinu, pričom porušenie dôležitej povinnosti je potrebné vzhľadom nielen v nevenovaní náležitej pozornosti v cestnej premávke, ale aj v tom, že nedala prednosť chodkyňi prechádzajúcej po priechode pre chodcov, hoci mala dostatok času na jej spozorovanie, pretože išlo o dennú dobu, chodkyňa sa pohybovala po priechode plynulo pomalším krokom a prechádzala ho z jej ľavej strany na pravú v smere jazdy motorového vozidla. Podľa výkladového pravidla podľa § 137 ods. 2 písm. r) zák. č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke ohrozenie chodca, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, sa považuje za porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom. Je to odôvodnené aj tým, že každé nedanie prednosti chodcovi, ktorý prechádza cez priechod a dôjde k jeho stretnutiu s motorovým vozidlom, spravidla vedie k jeho zraneniu. Forma zavinenia je nedbanlivostná podľa § 16 písm. a) Tr. zákona.

Uložený peňažný trest vo výmere 300,- eur zodpovedá nielen závažnosti spáchaného prečinu, jeho následku, ale aj možnostiam nápravy obžalovanej a tiež zisteniu, že od doby činu uplynula doba 6 rokov, čo zhodnotil aj konajúci súd. Ak obžalovanej bol ustanovený náhradný trest odňatia slobody, stalo sa tak obligatórne na základe ustanovenia § 57 ods. 3 Tr. zákona pre prípad, že by obžalovaná chcela úmyselne zmařit jeho výkon.

Ani výrok o náhrade škody netrpel žiadnou podstatnou chybou, preto ho odvolací súd považoval za súladný s procesným predpisom.

Za významnú chybu však považoval odvolací súd nesprávne označenie obžalovanej v napadnutom rozsudku a to pre nesprávne uvedenie dátumu jej narodenia. Vzhľadom k tomu, že rozsudok bol s takýmto nesprávnym dátumom narodenia u obžalovanej aj vyhlásený, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku a následne vo veci rozhodol sám tak, že obžalovanú uznal vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zákona na skutkovom základe ustálenom konajúcim súdom, keďže ho považoval za správny, a následne rozhodol o uložení peňažného trestu a o uplatnených nárokoch na náhradu škodu v rozsahu, ktorým nebolo zmenené postavenie obžalovanej v jej neprospech.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolaniu obžalovanej vyhovené nebolo ale na jeho podklade bola opravená zrejme nesprávnosť v napadnutom rozsudku.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.